



1. דברים ט"ז

ששית ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת לה' אלקיך לא תעשה מלאכה: שבעה שבעת תספרינה מהנזל וזרמש בקמה תנזל לספור שבעה שבעות: ועשית זוג שבעות לה' אלקיך מסת גרבת ירך אשר תתן כאשר יברכה ה' אלקיך: ושמחת לפני ה' אלקיך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והכל אשר בשעריך והגר והיתום והאלמנה אשר בקרבך במקום אשר יבחר ה' אלקיך לשכן שמו שם:

2. ויקרא כ"ג

וספרתם לכם ממנוזרת השבת מיום הביאתכם את-עמך התנופה שבע שבתות תמנוזת תהיינה: עד ממנוזרת השבת השביעת תספרו זמשים זום והקרבתם מנוזה וזדשה לה: ממושבתים תביאו | לזום תנופה עתים עני עשרנים סלת תהיינה זומן תאפינה בכורים לה: והקרבתם על-הלזום שבעת כשים תמימם בני שנה ופר בן-בקר אזור ואילם ענים יהיו עלה לה ומנוזתם ונספיהם אשה ריוז-זיוז לה: ועשיתם שעיר-עזים אזור לזטאת ועני כשים בני שנה לזבוז שלמים: והיף הכהן | אתם על לזום הבכרים תנופה לפני ה' על-שני כשים קדש יהיו לה לכהן: וקראתם בעצם | היום הזה מקרא-קדש יהיה לכם כל-מלאכת עבדה לא תעשו זקת עולם בכל-מושבתים לדרתיכם: ובקצרכם את-קציר ארצכם לא-תכלה פאת שדה בקצרה ולקט קצירך לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני ה' אלקיכם:

3. ירושלמי ביצה ב:

"אמר רבי יוסי בי רבי בון: דוד מת בעצרת והיו כל ישראל אוננין והקריבו למחר"

4. שמות פרק יט

א בזודש השלישי, לצאת בני-ישראל, מארץ מצרים-- ביום הזה, באו מדבר סיני. ב. ויסעו מרפידים, ויבאו מדבר סיני, ויזנו, במדבר; ויזון-שם ישראל, נגד ההר:

5. שמות כ"ד, ט"ז

וישכן כבוד-ה' על-הר סיני, ויכסהו הענן ששית ימים; ויקרא אל-מישה ביום השביעי, מתוך הענן:

6. בבלי שבת לע"א-ע"ב, מתורגם לעברית ומבואר:

כל יום השבת היה יושב (דוד) ולומד כל היום. ביום שהיה צריך למות בא מלאך המוות אליו ולא היה יכול לו (להרגו), שלא פסק פיו (של דוד) מלימודו. אמר (מלאך המוות) מה אעשה לו? היה לו (לדוד) גן מאחורי ביתו, בא מלאך המוות והרעיש בין האילנות, יצא (דוד) לראות. כאשר ירד במדרגות (לגן) נפלה מדרגה תחתיו, השתתק ונחה נפשו.

7. רות, א'

טז ותאמר רות אל-תפגעני-בי לעזבה לשוב מאזוריך כי אל-אשר תלכי אלך ובאשר תליני אלין עמך עמי ואלהיך אלהי. יז באשר תמותי אמותי ושם אקבר כה יעשה יהוה לי וכה יוסיף פי המות יפריד ביני ובינך